

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 19. januar 2021 kl. 16.30.

Møtet holdes i Teams.

Kart I

Sak 1	20/01766-2	Klage - Miljøgebyr nr. 3106817 (20/5111) - Sameiet Langes gate 9	1
Sak 2	20/01767-2	Klage - Miljøgebyr nr. 3106817 (20/5411) - Sameiet Løkkeveien 7	4
Sak 3	20/01787-2	Klage over vedtak om bruksnektelse av skorstein (20/3023)	8
Sak 4	20/01798-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (20/10782) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 5	20/01846-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10771) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 6	20/01880-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10749) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 7	20/01883-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10666) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 8	20/01889-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10787) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 9	20/01901-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10807) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 10	20/01903-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10810) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 11	20/01940-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10849) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 12	20/01946-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (20/10732) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 13	20/01834-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om tildeling av kommunal bolig (20/10772) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 14	20/01874-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om tildeling av kommunal bolig (20/10774) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 15	20/01934-2	Klage - Klage på bortfall av positivt vedtak om tildeling av kommunal bolig (20/10812) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 16	20/01944-2	Klage - Klage på bortfall av positivt vedtak om tildeling av kommunal bolig (20/10815) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 17	20/01902-2	Klage - Tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig (20/10823) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 18	20/01937-2	Klage på positivt vedtak om kommunal bolig (20/10814) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 19	20/01832-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10761) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 20	20/01833-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig (20/10770) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 21	20/01857-2	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ (20/10763) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 22	20/01792-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10731) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 23	20/01796-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10745) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 24	20/01825-4	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10746) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 25	20/01828-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10712) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 26	20/01831-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10747) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 27	20/01838-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10748) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 28	20/01845-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10758) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 29	20/01873-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10730) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 30	20/01891-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10765) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 31	20/01922-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10785) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 32	20/01932-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10769) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 33	20/01933-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10786) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 34	20/01938-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10766) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 35	20/01939-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (20/10835) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 36	20/01941-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10783) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 37	20/01943-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (20/10837) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 38	20/01945-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10800) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 39	20/01949-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (20/10801) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 40	20/01890-2	Klage på inntak til videregående skole (20/100628) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 41	21/00037-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 19. januar 2021

Sak 1 Klage - Miljøgebyr nr. 3106817 (20/5111) - Sameiet Langes gate 9

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 06.11.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 18. mars 2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3106817 for overtredelse av forskrift 6. juni 2007 nr. 577 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-3. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet var det hensatt en sofa på fortauet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Langes gate 9 (klager) påklaget vedtaket 14.04.2020. Det anføres i klagen at ingen i sameiet plasserte sofaen på fortauet, og at hvem som helst kunne plassert sofaen der ettersom sameiet ligger svært sentralt i byen. Klager anfører videre at to dager, fra sofaen ble observert til gebyret ble utstedt, er urimelig kort tid, og at sofaen ble fjernet for sameiets regning så snart de ble oppmerksomme på forholdet.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Sameiet Langes gate 9 er, som ansvarlig gårdeier, part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e. Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Miljøgebyret ble ilagt den 18.03.2020. Da det ikke kunne leveres på stedet ble det ettersendt til gårdeier den 23.03.2020. Bymiljøetaten legger til grunn at klager først ble gjort kjent med miljøgebyret den 26.03.2020, og at klagen derfor er gitt innen fristen. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2 a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene.

Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Saksopplysninger

Den 16.03.2020 klokka 18:05 observerte en bybetjent forsøpling i form av en gammel sofa som var plassert på fortauet utenfor bygården i Langes gate nr. 9. Bybetjenten returnerte til stedet for en oppfølgingskontroll den 18.03.2020 klokka 18:23. Da sofaen ikke var fjernet besluttet betjenten å ilegge et miljøgebyr. Betjenten tok bilder ved begge anledninger (vedlagt).

Bymiljøetaten etterspurte, per brev 24.04.2020, informasjon om, og eventuell dokumentasjon på, når sofaen ble fjernet. Dette brevet ble ikke besvart.

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-3. Bymiljøetaten bemerker at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra. Bymiljøetaten ga klager anledning til å uttale seg om når sofaen ble fjernet, samt til å sende inn eventuell dokumentasjon på dette, men mottok ikke svar på denne henvendelsen.

Etaten viser til vedtak fra Oslo kommunes klagenemnd, fattet i møte 04.09.2018 (sak 330), hvor nemnda uttaler at en gammel sofa omfattes av gårdeiers renholdsplikt i politivedtekten § 4-3.

Bymiljøetaten viser videre til vedtak fra Oslo kommunes klagenemnd fattet i møte 10.11.2015 (sak 545), hvor nemnda fastslår at gårdeier må ha rutiner for å besørge renhold av fortauet: Grunnet sentrumsnær beliggenhet og befolket gate må det kunne kreves forholdsvis hyppig renhold og tilsyn. Klagenemnda mener renhold en gang i døgnet vil være et akseptabelt krav til gårdeier. Etaten viser til at det i dette konkrete tilfellet gikk det mer enn 2 døgn fra betjenten observerte sofaen til det ble ilagt et miljøgebyr.

Gårdeier burde derfor vært kjent med forholdet og hadde tilstrekkelig tid til å fjerne sofaen, før gebyret ble ilagt.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd 10. juni 2020, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 18.03.2020 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3106817 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i

indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling, i form av en hensatt sofa, på fortauet utenfor bygården i Langes gate 9.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at sofaen ble kjørt bort så snart de ble gjort oppmerksomme på forholdet, men har ikke opplyst om når dette skjedde eller sendt dokumentasjon på dette etter oppfordring fra Bymiljøetaten.

Faglig sekretariat mener at det forhold denne saken omhandler, klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Sekretariatet mener at sofaer som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden, og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt, betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

Faglig sekretariat har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større objekter, men viser til at klagenemndas praksis er at ett døgn skal være tilstrekkelig, og at det må kunne forventes at gårdeiere i sentrum har oppsyn med fortauet foran eiendommen en gang i døgnet. I denne saken ble forsøplingen observert først den 16.03.2020, og deretter ved kontroll 18.03.2020. Det gikk altså mer enn to døgn mellom den første kontrollen og den andre kontrollen, da miljøgebyret ble ilagt. Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å rydde fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt, og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne sofaen.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 18.03.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3106817 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling, i form av en hensatt sofa, på fortauet utenfor bygården i Langes gate 9.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at sofaen ble kjørt bort så snart de ble gjort oppmerksomme på forholdet, men har ikke opplyst om når dette skjedde eller sendt dokumentasjon på dette etter oppfordring fra Bymiljøetaten. Klagenemnda mener at det forhold denne saken omhandler, klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Nemnda mener at sofaer som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden, og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt, betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

Klagenemnda har forståelse for at gårdeier må ha et visst tidsrom for å få fjernet større objekter, men mener ett døgn skal være tilstrekkelig, og at det må kunne forventes at gårdeiere i sentrum har oppsyn med fortauet foran eiendommen en gang i døgnet. I denne saken ble forsøplingen observert først den 16.03.2020, og deretter ved kontroll 18.03.2020. Det gikk altså mer enn to døgn mellom den første kontrollen og den andre kontrollen, da miljøgebyret ble ilagt. Klagenemnda mener derfor at gårdeier i denne saken hadde tilstrekkelig med tid til å rydde fortauet.

I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt, og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener Klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda kan heller ikke se at det er gitt urimelig liten tid til å fjerne sofaen.

Klagenemnda har etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01767]

Sak 2 Klage - Miljøgebyr nr. 3106817 (20/5411) - Sameiet Løkkeveien 7

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.11.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. juni 2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101033 for overtredelse av forskrift 6. juni 2007 nr. 577 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-3. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet var det hensatt to smart-bagger med søppel på fortauet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Løkkeveien 7 (klager) påklaget vedtaket 18.06.2020. Det anføres at baggene ikke ble hensatt av sameiet, og de antar at baggene er plassert ut av en nabo, Løkkeveien 4. Disse bærer til stadighet ut avfall, og har et smalere fortau enn utenfor klagers eiendom.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Sameiet Løkkeveien 7 er, som ansvarlig gårdeier, part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e. Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Miljøgebyret ble gjort kjent for klager den 08.06.2020. Klagen ble sendt inn 18.06.2020. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene.

Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l.(...)»

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4 følger følgende:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Saksopplysninger

Den 02.06.2020 klokka 09:33 observerte en bybetjent forsøpling i form av blant annet to fylte smartbagger som var plassert på fortauet utenfor bygården i Løkkeveien 7. Betjenten festet et varsel på en av baggene hvor det ble gitt 48 timers frist til å fjerne disse. Bybetjenten returnerte til stedet for en oppfølgingskontroll den 05.06.2020 klokka 09:46. Da baggene ikke var fjernet besluttet betjenten å legge et miljøgebyr. Betjenten tok bilder ved begge anledninger (vedlagt).

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-3. Bymiljøetaten bemerker at ansvaret for å holde arealet rent og ryddig hviler på gårdeier, og at det ikke har noen betydning hvor forsøplingen stammer fra.

Avfall eller gjenstander som plasseres på fortau i forbindelse med renovering av bygård/leilighet må umiddelbart fjernes. Fortau defineres som areal for gående og skal ikke benyttes som lagringsplass for avfall. I den sammenheng påpeker Bymiljøetaten at innholdet i smartbaggen var brannfarlig, og at smartbagger som blir stående ofte medfører økt forsøpling i området.

Bymiljøetaten viser videre til vedtak fra Oslo kommunes klagenemnd fattet i møte 10.11.2015 (sak 545), hvor nemnda fastslår at gårdeier må ha rutiner for å besørge renhold av fortauet: Grunnet sentrumsnær beliggenhet og befolket gate må det kunne kreves forholdsvis hyppig renhold og tilsyn. Klagenemnda mener renhold en gang i døgnet vil være et akseptabelt krav til gårdeier. Etaten viser til at det i dette konkrete tilfellet gikk 3 døgn fra betjenten observerte sofaen til det ble ilagt et miljøgebyr. Gårdeier burde derfor vært kjent med forholdet og hadde tilstrekkelig tid til å fjerne baggene, før gebyret ble ilagt.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd 24.06.2020, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 05.06.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101033 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling, i form av to smartbagger med avfall, på fortauet utenfor bygården i Løkkeveien 7.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at avfallet ikke stammer fra dem.

Faglig sekretariat mener at det forhold som denne saken omhandler, klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Faglig sekretariat viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2.

Sekretariatet mener at bagger som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av

politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden, og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt, betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

Faglig sekretariat har forståelse for at gårdeier oppfatter det som urettferdig å få opprydningskostnaden når andre plasserer søppel på deres eiendom. Dette påvirker imidlertid ikke klagers renholdsplikt. I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt, og at gårdeier har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. Forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 05.06.2020 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101033 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det observert forsøpling, i form av to smartbagger med avfall, på fortauet utenfor bygården i Løkkeveien 7.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising, samt å holde fortau ryddig.

Klager anfører at avfallet ikke stammer fra dem.

Klagenemnda mener at det forhold som denne saken omhandler, klart faller inn under gårdeiers renholdsplikt etter politivedtekten § 4-3. Klagenemnda viser til at formålet med plikten er å sørge for at gårdeier holder det rent og ryddig på steder for alminnelig ferdsel, jf. politiloven § 14 nr. 2. Klagenemnda mener at bagger som blir hensatt på fortau utenfor en eiendom ikke er å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Politivedtekten § 4-3 oppstiller en objektiv plikt for eier av bygård i indre by til å holde orden, og unngå forsøpling. At ansvaret er objektivt, betyr at hvem som har forårsaket uorden eller forsøplet, er uten betydning.

Klagenemnda har forståelse for at gårdeier oppfatter det som urettferdig å få opprydningskostnaden når andre plasserer søppel på deres eiendom. Dette påvirker imidlertid ikke klagers renholdsplikt. I lys av at politivedtektene skal håndheves strengt, og at gårdeier

har et objektivt ansvar for å holde fortauet rent og ryddig, mener Klagenemnda at gårdeier ikke har oppfylt sin plikt etter politivedtekten § 4-3.

Klagenemnda har etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[20/01787]

Sak 3 Klage over vedtak om bruksnektelse av skorstein (20/3023)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 23.11.2020 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Brann- og redningsetatens (BRE) vedtak av 2. desember 2019 om bruksnektelse av skorstein.

Birgitte Schjøtt Christensen og Thomas Fredrik Blom (klager) klaget på vedtaket den 23. desember 2019.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om bruksnektelse er et enkeltvedtak etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven (fvl.)) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Birgitte Schjøtt Christensen og Thomas Fredrik Blom er parter i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e. Vedtaket som er påklaget ble fattet 2. desember 2019 og klage ble fremmet 23. desember 2019. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Saksopplysninger

Brann- og redningsetaten mottok bekymringsmeldinger i oktober 2019 om røyk som kom inn i naboleilighetene til klager. Klager bor i Fossveien 11 B, og hadde installert ny peis, med piperør som ligger lavere enn omkringliggende kvartal. Dette førte til at det kom røyk inn i nærliggende leiligheter.

BRE utførte en befaring, der det ble besluttet å gjennomføre en ny befaring etter oppstart av fyringssesongen.

Brann- og redningsetaten gjennomførte en ny befaring 2. desember 2019, og fattet vedtak om umiddelbar bruksnektelse etter lov 14. juni 2002 nr. 20 om brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven, bel.) § 37 tredje ledd.

Huset i Fossveien 11 B er et lavhus, plassert i en bakgård omgitt av vanlige 1890-gårder. Klagers skorstein går over mønet på eget hus, men er omtrent ved 2. etg. til de omkringliggende bygårdene.

Huset ligger plassert nesten helt inntil én av gårdene. Bruksnektelsen ble begrunnet med at skorsteinen er bygd på en slik måte at røyk fra skorsteinen siver inn til naboer, fordi skorsteinen er for kort til at røyken kan gå over tak. Konsekvensen av dette kan være at naboer får giftige gasser inn i boligen sin.

Birgitte Schjøtt Christensen og Thomas Fredrik Blom klaget på vedtaket 23. desember 2019.

Rettslig grunnlag

Pålegg og forbud mot bruk kan gis i medhold av brann- og eksplosjonsvernloven § 37. Etter tredje ledd kan det fattes vedtak om stansing og bruksnektelse:

«Ved overhengende fare kan tilsynsmyndigheten stanse virksomheten eller forby bruken av vedkommende byggverk, område, produkt mv. selv om pålegg ikke er gitt.»

Klagers anførsler

Klager har for det første anført at det anses som en saksbehandlingsfeil at brannvesenet kun har forholdt seg til én av hjemmelshaverne til eiendommen.

Det anføres videre at det foreligger brudd på forvaltningslovens varslingsplikt, da vedtaket er fattet uten at klager ble varslet om befaringen som fant sted, eller ved forhåndsvarsel om vedtaket. Saken er ifølge klager ikke tilstrekkelig opplyst.

Klager anfører at det ikke er grunnlag for bruk av hastebestemmelsen i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

Til slutt stiller klager spørsmål ved at det ble gjennomført to befaringer, der den første befaringen ikke utløste noen tiltak. Klager skriver at det er overraskende at det ble gjennomført en ny befaring, igjen uten klagers tilstedeværelse, som plutselig utløste fyringsforbud.

Behandling i første instans

Brann- og redningsetaten (BRE) mener at det ikke medfører en saksbehandlingsfeil at vedtaket ble sendt til bare en hjemmelshaver. Mottaker av vedtaket ble opplyst om at eventuelle andre brukere av skorsteinen måtte bli informert om forbudet. Dersom klagenemnda skulle komme til at dette medfører en saksbehandlingsfeil, mener BRE at denne feilen ikke påvirker vedtakets materielle innhold, og ikke ville påvirket resultatet. Begge hjemmelshavere har signert og innlevert klage på vedtaket innen fristen, noe som viser at begge parter er innforstått med innholdet i vedtaket.

BRE mener videre at forhåndsvarsling ikke var nødvendig, siden forholdet oppdaget på befaringen dannet grunnlag for umiddelbar stenging, som følge av overhengende fare, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd, og brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

BRE anfører at det ikke er relevant for saken at klager ikke har mottatt dokumentasjon fra firmaet som har rehabilitert pipen med stålrør. Plan- og bygningsetaten har gitt tillatelse til rehabilitering av pipe, men det er ikke søkt om ferdigattest. Skorsteinen virker uansett ikke som den skal, ettersom røyk trer inn i nærliggende leiligheter.

Brann- og redningsetaten benyttet de virkemidler som var nødvendige for å sørge for å verne liv og helse mot brann og ulykker med farlig stoff. På grunn av overhengende fare ble det vurdert nødvendig å forby bruken av fyringsanlegget.

Brann- og redningsetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, kommet fram til at etatens vedtak om bruksnektelse av skorstein av 2. desember 2019 opprettholdes. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd 17. februar 2020, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Brann- og redningsetatens vedtak om bruksnektelse av skorstein. Vedtaket ble fattet 2. desember 2019, med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

Klager har for det første anført at det er en saksbehandlingsfeil at vedtaket kun er sendt en av to hjemmelshavere. Det følger av forvaltningsloven § 27 at partene skal underrettes om vedtaket så snart som mulig. Faglig sekretariat er enig med underinstansen i at begge parter anses informert, og at dette understrekes ved at hjemmelshaverne sammen har sendt inn, og undertegnet klagen. Faglig sekretariat finner det derfor ikke nødvendig å konkludere med om det utgjør en saksbehandlingsfeil at vedtaket kun ble sendt en av to hjemmelshavere, da sekretariatet mener at dette uansett ikke kan ha virket inn på vedtaket på en måte som gjør det nødvendig å sette vedtaket til side.

Klager har videre anført at det foreligger brudd på forvaltningens varslingsplikt, fordi klager verken ble varslet om den befaringen som fant sted, eller fikk forhåndsvarsel om vedtaket.

Plikt til å forhåndsvarsle om vedtak følger av forvaltningsloven § 16. Etter § 16 tredje ledd bokstav a kan forhåndsvarsling unnlates dersom varsling ikke er praktisk mulig «eller vil medføre fare for at vedtaket ikke kan gjennomføres». I Eckhoff/Smith *Forvaltningsrett* (2010), på s. 290 nevnes som eksempel på dette «kontrolltiltak hvor parten har mulighet til å unndra seg inngrepet hvis han blir kjent med det på forhånd».

Brann- og redningsetaten har gjort rede for at etaten normalt ikke varsler eiere på forhånd ved bekymringsmeldinger om mulig overhengende fare. Grunnen til dette er at etaten må observere forholdene slik de er. Dersom eier varsles om at etaten kommer på befarings, er det fare for at man ikke får sjekket ut de faktiske forholdene på befaringen. Etaten forsøkte å informere eier om befaringen ved å banke på døren den dagen befaringen ble utført. Brann- og redningsetaten har i sitt vedtak lagt til grunn at det ikke var forsvarlig å utsette avgjørelsen av forbudet. Ettersom etaten vurderte at det var nødvendig å vedta umiddelbar bruksnektelse, var det ikke mulig å forhåndsvarsle om selve vedtaket. Sekretariatet mener at det heller ikke var nødvendig å varsle i forkant av befaringen, da det i dette tilfellet var snakk om å utføre et kontrolltiltak i henhold til fvl. § 16 tredje ledd bokstav a.

Klager har stilt spørsmål ved at det ble gjennomført to befaringer, der den første befaringen ikke utløste noen tiltak. BRE vurderte det som nødvendig å komme tilbake på ny befaring etter oppstart av fyringssesongen, da det ble vurdert umulig å sjekke forholdene før det ble fyrt. Faglig sekretariat kan ikke se at dette utgjør en saksbehandlingsfeil, og viser for øvrig til vurderingen overfor knyttet til forhåndsvarsling og utført befaring.

Klager mener videre at det ikke er grunnlag for bruk av hastebestemmelsen i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

Det følger av brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd at tilsynsmyndigheten ved overhengende fare kan «stanse virksomheten eller forby bruken av vedkommende byggverk, område, produkt mv. selv om pålegg ikke er gitt.»

Vedtaket om bruksnektelse ble begrunnet med at skorsteinen er bygget på en slik måte at røyk fra skorsteinen siver inn til naboer, det vil si at skorsteinen er for kort til at røyken kan gå over tak. Som nevnt er det her snakk om et lavhus som ligger inntil vanlige 1890-bygårder, og skorsteinen går omtrent til 2. etg i de omkringliggende bygårdene. Vedtaket om bruksnektelse ble fattet for å beskytte naboer mot fare for å få giftige gasser inn i boligen sin. Sekretariatet mener at dette utgjør overhengende fare for skade på personer, og at vilkåret for bruk av brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd derfor er oppfylt.

Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av den. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Brann- og redningsetatens vedtak om bruksnektelse av skorstein. Vedtaket ble fattet 2. desember 2019, med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

Klager har for det første anført at det er en saksbehandlingsfeil at vedtaket kun er sendt en av to hjemmelshavere. Det følger av forvaltningsloven § 27 at partene skal underrettes om vedtaket så snart som mulig. Klagenemnda er enig med underinstansen i at begge parter anses informert, og at dette understrekes ved at hjemmelshaverne sammen har sendt inn, og undertegnet klagen. Klagenemnda finner det derfor ikke nødvendig å konkludere med om det utgjør en saksbehandlingsfeil at vedtaket kun ble sendt en av to hjemmelshavere, da nemnda mener at dette uansett ikke kan ha virket inn på vedtaket på en måte som gjør det nødvendig å sette vedtaket til side.

Klager har videre anført at det foreligger brudd på forvaltningens varslingsplikt, fordi klager verken ble varslet om den befaringen som fant sted, eller fikk forhåndsvarsel om vedtaket.

Plikt til å forhåndsvarsle om vedtak følger av forvaltningsloven § 16. Etter § 16 tredje ledd bokstav a kan forhåndsvarsling unnlates dersom varsling ikke er praktisk mulig «eller vil medføre fare for at vedtaket ikke kan gjennomføres». I Eckhoff/Smith *Forvaltningsrett* (2010), på s. 290 nevnes som eksempel på dette «kontrolltiltak hvor parten har mulighet til å unndra seg inngrepet hvis han blir kjent med det på forhånd».

Brann- og redningsetaten har gjort rede for at etaten normalt ikke varsler eiere på forhånd ved bekymringsmeldinger om mulig overhengende fare. Grunnen til dette er at etaten må observere forholdene slik de er. Dersom eier varsles om at etaten kommer på befaring, er det fare for at man ikke får sjekket ut de faktiske forholdene på befaringen. Etaten forsøkte å informere eier om befaringen ved å banke på døren den dagen befaringen ble utført. Brann- og redningsetaten har i sitt vedtak lagt til grunn at det ikke var forsvarlig å utsette avgjørelsen av forbudet. Ettersom etaten vurderte at det var nødvendig å vedta umiddelbar bruksnektelse, var det ikke mulig å forhåndsvarsle om selve vedtaket. Klagenemnda mener at det heller ikke var nødvendig å varsle i forkant av befaringen, da det i dette tilfellet var snakk om å utføre et kontrolltiltak i henhold til fvl. § 16 tredje ledd bokstav a.

Klager har stilt spørsmål ved at det ble gjennomført to befaringer, der den første befaringen ikke utløste noen tiltak. BRE vurderte det som nødvendig å komme tilbake på ny befaring etter oppstart av fyringssesongen, da det ble vurdert umulig å sjekke forholdene før det ble fyrt. Klagenemnda kan ikke se at dette utgjør en saksbehandlingsfeil, og viser for øvrig til vurderingen overfor knyttet til forhåndsvarsling og utført befaring.

Klager mener videre at det ikke er grunnlag for bruk av hastebestemmelsen i brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd.

Det følger av brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd at tilsynsmyndigheten ved overhengende fare kan «stanse virksomheten eller forby bruken av vedkommende byggverk, område, produkt mv. selv om pålegg ikke er gitt.»

Vedtaket om bruksnektelse ble begrunnet med at skorsteinen er bygget på en slik måte at røyk fra skorsteinen siver inn til naboer, det vil si at skorsteinen er for kort til at røyken kan gå over tak. Som nevnt er det her snakk om et lavhus som ligger inntil vanlige 1890-bygårder, og skorsteinen går omtrent til 2. etg i de omkringliggende bygårdene. Vedtaket om bruksnektelse ble fattet for å beskytte naboer mot fare for å få giftige gasser inn i boligen sin. Klagenemnda mener at dette utgjør overhengende fare for skade på personer, og at vilkåret for bruk av brann- og eksplosjonsvernloven § 37 tredje ledd derfor er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[21/00037]

Sak 41 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 19. januar 2021

Saken gjelder:

Protokollen blir lagt frem ved møtets slutt.

